

Bobel cel Curajos

Viorica Grosul

A fost odată ca niciodată, într-o grădină plină de flori, un bob de mazăre pe nume Bobel care trăia fericit alături de cei doi frați ai săi într-o păstaie verde și pufoasă. Ei își petreceau zilele de vară cântând și visând la lumea largă care se întindea dincolo de frunze.

Într-o dimineață însorită, o doamnă amabilă a cules păstaia în care locuiau frații, pregătindu-se să meargă cu ea la piață. Bobel s-a trezit curios și le-a șoptit fraților lui că sigur pornesc cu toții într-o mare și veselă aventură.

În timpul drumului, sacul plin a avut o mică gaură prin care Bobel a reușit să se strecoare cu băgare de seamă. S-a rostogolit ușor și a căzut pe pământul moale și catifelat al grădinii.

Vântul rece de toamnă a început să sufle cu putere, rostogolindu-l pe Bobel tot mai departe. Găsind un loc sigur, el și-a făcut un mic culcuș cald sub pământ și și-a spus cu curaj: Nu mi-e frică și nici frig, eu sunt puternic!

Iarna a adus primii fulgi pufoși și reci de nea care au acoperit întreaga grădină cu o pătură albă și strălucitoare. Bobel a stat liniștit și a rezistat cu bine frigului, visând la zilele calde care aveau să vină.

Când a sosit primăvara, soarele blând a topit toată zăpada și a încălzit pământul amorțit. O pasăre curioasă l-a zărit pe Bobel și l-a luat repede în cioc, dar el, foarte curajos, s-a znucit și a scăpat cu bine.

Bobel a aterizat pe un câmp minunat, larg și plin de iarbă verde. Aici era atât de cald și bine, încât a simțit imediat că acesta este noul săuacasă.

Norașii prietenoși de pe cer au adus plici calde de primăvară care au udat din plin pământul. Bobel s-a simțit hrănit și plin de viață, iar coaja lui a crăpat ușor.

Din micul bob au ieșit curajoase două frunzulite verzi și gingașe. Plantuța a început să crească zi de zi, sub mângâierea caldă a soarelui.

În cele din urmă, din plantă a crescut o nouă păstaie verde și frumoasă, ducând mai departe povestea minunată a lui Bobel și ciclul magic al vieții.